

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВЪРХОВЕН
КАСАЦИОНЕН
СЪД

ИЗХ. №

НК-4/06.02.18г.

ДО
Г-Н КРАСИМИР ВЕЛЧЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯТА И
ПРАВТА НА ЧОВЕКА
КЪМ ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТТО
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

На Ваш изх. № КВПЧ-853-14-13/31.01.2018г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ВЕЛЧЕВ,

Във връзка с писмото Ви под горния номер, приложено, изпращам на Вашето внимание становище на Общото събрание на Наказателна колегия на Върховния касационен съд по изпратения ни за съгласуване законопроект за изменение и допълнение на Наказателния кодекс, № 854-01-1, внесен от г-жа Корнелия Нинова и група народни представители на 18.01.2018г.

Приложение: съгласно текста.

С уважение,

ПАВЛИНА ПАНОВА

ЗАМЕСТНИК-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ВЪРХОВНИЯ КАСАЦИОНЕН СЪД
И ПРЕДСЕДАТЕЛ НА НАКАЗАТЕЛНА
КОЛЕГИЯ

С Т А Н О В И Щ Е

на Общото събрание на Наказателната колегия на Върховния касационен съд

относно: Законопроект за изменение и допълнение на Наказателния кодекс, №854-01-1, внесен от Корнелия Нинова и група народни представители

ОСНК на Върховния касационен съд, след като се запозна с проекта на Закон за изменение и допълнение на Наказателния кодекс и мотивите към него, прие следното:

С предложения законопроект се цели промяна в особената разпоредба - чл.161 от НК, като престъплението по чл.129 от НК, когато телесната повреда е причинена на възходящ, низходящ, съпруг, брат или сестра от частен характер /преследва са по тъжба на пострадалия до съда/ се определя вече като престъпление от общ характер, от категорията на „публично-частните“. Мотивите за предложената промяна са свързани със затруднения на пострадалия в ефективното събиране и представяне на доказателства, релевантни към доказването на престъплението, от една страна, а от друга - практическа невъзможност за организиране на обвинението от пострадалия, поради наличието на близост с извършителя, зависимост, страх и други подобни причини.

Изложените към законопроекта мотиви не убеждават в необходимостта от промяна на характера на престъплението по чл.129 от НК, когато умишлените средни телесни повреди са извършени между лица с определена в закона родствена връзка.

Съгласно чл.13 и чл.14 от НПК, съдът е длъжен да разкрие обективната истина, като обективно, всестранино и пълно изследва всички обстоятелства по делото. Това означава, че съдът, независимо от инициативата на страните или липсата на такава, служебно може да събира доказателства винаги, когато счете, че за разкриването на обективната истина те са

необходими. С други думи, затруднението на пострадалия в събирането или представянето на доказателства, ефективно се преодолява чрез задължението на съда сам да извърши всички действия, нужни за цялостното изясняване на обстоятелствата по делото и правилното прилагане на закона. На следващо място, разпоредбата на чл.48 ал.1 от НПК дава възможност, когато пострадалият не може да защити своите права и законни интереси, например поради състояние на зависимост от подсъдимия, прокурорът да встъпи в образуваното по тѣжба на пострадалия производство и да поеме обвинението, а съгласно нормата на чл.49 - той служебно може да образува наказателно производство за престъпление от частен характер, при наличието на вече посочените предпоставки. Ето защо, процесуалният закон и към настоящия момент предвижда достатъчно гаранции за защита правата на пострадалите лица, тогава ,когато осъщественото спрямо тях престъпление е от частен характер.

По-нататък, обстоятелството, че престъпленията, които се преследват по тѣжба на пострадалия /от частен характер/ се разглеждат само от съд, като липсва досъдебната фаза на процеса, дава възможност за тяхното по-бързо приключване с окончателен съдебен акт. Промяната на характера на престъплението по чл.129 от НК, когато е осъществено между роднини или съпрузи, обосновава провеждането и на досъдебно производство, което ще доведе до темпоралното забавяне на цялото наказателно производство-негативен фактор за пострадалия, на фона на влошените отношения с подсъдимия.

И на последно място, доколкото става въпрос за отношения между лица, с родствени или близки връзки, независимо от извършеното престъпление по чл.129 от НК, намесата на държавата следва да бъде ограничена. Отнемането на възможността на пострадалия по негово искане да се прекрати наказателното производство не държи сметка за обстоятелството,

че именно той е инициатор на производството и при благоприятна промяна в отношенията с подсъдимия следва да притежава и кореспондиращото право да оттегли тъжбата си, за да се прекрати производството.

По отношение предложената промяна за създаване на квалифициран, по-тежко наказуем състав на престъплението по чл.296 от НК, ОСНК на ВКС не установи проблеми нито от правно, нито от техническо естество.